שםי לשונום משמע . וכיון דהכי הוא סתמא דמילתא כי מעין אינים

מילחת דמהנית במילחיה קת מעין : סרי סום כשלים סגם . ותם

מינם לסולך לפו כוכי דמי. ואנ"ג דמתנה זכות הוא מלי למיהדר

דהולך לחו כזכי דמי: דפלי . נשען:

בשל מבו . אם אמר בשל ולא

אמר הוא מהו לשעבר משמע ואין

בדבריו כלום כיון דלא אמר הוא או

דילמא בלא הוא כמי ב' לשוטת משמע

ולישנא דאהני ביה קאמר: אינו

מופיל . משמע דהוא איט מבטלו

אלא מעיד בו שהוא פסול והא לא

חזיכן ביה פסול ויתקיים בחותמיו:

מרם כום כמרם כום לם פמר

כלום . דכל לשוטת הלט לשעבר

הוא : סרי סופ מרם מסו . להבא

משמע או לשעבר משמע : מפי שנפ

מסרי הוא הקדש. דקי"ל דהוי הקדש

בכמה דוכתי דתכן בכדרים (דף מת.)

אם שלי הן הרי הן מוקדשים לשמים

ובהפקר נמי תכן בה הרי הוא מופקר

לכל מי שאחפון אלמא להבא משמע:

סוור ומגרש כו . אם נמלך הבעל

לחזור ולגרש בגט שביטט : או אינו

והוה ליה כחספא או דילמא שליחומא

דשליח הוא דבטיל ליה עד דהדר

ומשוי ליה שליח אבל גיטא לא בטיל:

כר׳ יוסכן דממר סוורם.בקדושין בפרק

האומר לחברו אמר לאשה התקדשי לי

במעות הללו לאחר שלשים וחזרה בה

בתוך שלשים בשלו הקדושין הואיל

ובטלתן קודם שיהו חלין ה"כ ליבסיל

גיטא: דיבור ודיבור כום . מתחילה

היתה מתקדשת על ידי הדיבור

שנתרלתה בקדושין אתי דיבור של חזרה

ומבטל דיבור ומיהו המשות לא בטלו

שהסחזר וקדשה בהן מדעתה מקודשת:

וסכם נסי . החי דחמר בטל הוח

לשליח הוא דבטליה שלא יהא שליחו לגרשה בגט זה דאתי דיבור ומבסל

דיבור אבל גט שהוא בשין אינו נפסל : בפני כמה הוא מבשלו . הודם

הקנת רבן גמליאל : בפני שנים. דבשלמא גבי דינא דממונא בעי' שלשה

אבל הכא אודושי בעלמא הוא ובתרי כגי: מוסרני לכם. לקמן (דף נו.)

הוא בפרקין גבי פרוזבול שהוא מוסר שסרותיו לב"ד דאיהו לא

תבע ליה לב"ח אלא הכ"ד והן יורדין לנכסיו ולא קרינא ביה לא יגוש:

אפשי לשון הפקר D IN WITH משין נ עוש"ע אס"ע סי׳ ומפקירם אבל זה לא הפקיר את השרה אלא אומר איני חפן שתהא ה ו מיי שם הלי כח מוש"מ שם ספי" מו: המתנה קיימת אלא מסיפא פריך מיי פ"ז מכלי מכלי איבות כלי יד כתג דקתני בטלה היא אינה מתנה דבריו קיימים דלשעבר משמע ומודה שלה קיבלה לשם מתנה והודאת בעל דין כמאה עדים דמי מאי לאו דבריו קיימים והדרה למרה אלמא היכא דאהני דבריו הדרה למרה ומשני לא דבריו קיימים ולא הדרה למרה והוא סדין דהוה מלי לתרולי דההיא דר ש לקים כיון שכבר זכה הוי הפקר אבל בההיא דרב ששת דמודה שלא זכה בה מעולם הוי דמרה דכי יהיב אינש אדעתא דמקבלי לה מיניה ואי לא לא סוה מתנה דהכי משני התם אקושיא אחריתי ומיהו השתא משני שפיר בלאו הכי ובחר הכי פריך מאומר לחברו דין ודברים אין לי על שדה זו וידי מסולקת הימנה לא אמר כלום פריך שפיר משדה אמטלטלין דבשדה שהיא של איירי כדפי בקונם' האומר לחברו שהוא שותף שמו דלא שייך למימר דעתו שלא תהא המתנה קיימת כמו בההיא דרב ששת ואי לשון אי אפשי הוי הפקר במטלטלים א"כ ידי מסולקת הימנה בשדה שלו הוי נמי הפקר שחי אפשר לומר שרולה לומר בענין אחר

ואמאי לא אמר כלום: לה כזכי דמי. בגט לא שייך לומר הולך לאו

כזכי דאפינו זכי נמי לא מהני ולא נקטיה אלא לסימנא בעלמא לומר כי היכי דלא מהניא הולך בגם לא מהני נמי במתנה : מארי שנא מהרי הוא הקדש. תימה דבריש אין בין המודר (נדרים

דף לד:) משמע דככר זה הקדש מועיל וגט זה חרם ודאי לא אמר כלום דגרע מגם זה חרם הוא דאמר דלא אמר כלום דהא

בטל הוא דבריו קיימין וכי אמר גט זה בטל ולא אמר הוא מיבטיא הבש ליה לב"ח אלא הב"ד והן יורדין לנכסיו ולא קרינא ביה לא יגוש:
פלוני
לן ועמד בתיקו: רב ששת אמר איט חוזר ומגרש בי . הימה
והא ריש לקיש ור' יוחנן דפליני בריש האומר בקידושין (דף נפ.) משמע דמודו דלא אתי דיבור ומבטל מעשה כמו שמוכיח שם ממתני דכל הכלים יורדים לידי טומאה במתשבה כו' וכתיבת גם לשמה הוי מעשה דאם כתב אדם ס"ת לשמה אינו יכול לחזור ולבטל וי"ל דכל זמן שלא הגיע ליד האשה לא חשיב גמר מעשה : הרב דיבור ודיבור הוא . מחוך הלשון משמע דאפי ביסלו בפירוש אינו מבוטל פיא חוסי ד'ה ו מדקחמר החם דיבור ודיבור הוא משמע דהכא לאו דיבור ודיבור הוא אלא דיבור ומעשה וגם מדקאמר גם גופיה מי קא בסיל משמע דאין לו כח לבטל אבל בקידושין בריש האומר (דף נם.) אין שם כל זה האריכות וכתוב בכל הספרים נהי דבטליה מתורת שליחות מתורת גם לא בטליה משמע "דאם ביטלו בפירוש מודה רב נחמן דבטל וכן לריך לוחר דגט לא חשיב מעשה כל זמן שלא הגיע ליד

האשה דאי לאו הכי תקשי לרב ששת כדפירשט לפיל ומדקאמר בפ"ב (לפיל דף ית.) גבי נכתב ביום ונחתם בלילה דלא הכשיר ר"ש מיכן פד אי אפש בה דבריו החשה דחד נחו הכי תקשי נרב ששת כדפירשט נפינ זנון קוגוו כב כ נשר זר יון במוח החם לא נחתם "לא חשיב גמר מעשה: פישיו פי שלשטת עשרה ימים דחיישינן שמא פיים פי שמא ביטל את הגט כדפיי ר"ת אין ראיה כדפריי בפ"ב" ועוד דשמא החם לא נחתם "לא חשיב גמר משמיה דשמאל שנים שדט דיניהם דין דהא רבא לית ליה החם (דף ג.) דשמואל ופל כרחך רבא אית ליה הכא כרב נחמן דאמר בפני שנים דהא פליני יוחגן ור"ל בסמוך בפלוגתא דרב נחתן ורב ששת ורבא פסיק בריש החולץ (יגמות דף לו.) בכולי הש"ם כר' יוחגן לגבי דר"ל לבר מתלח ור' יוחגן קחי כרב נחמן ועוד אמר בירושלמי דסגהדרין רבי יוחגן ור"ל דאמרי תרוייהו שנים שדט אין דיניהם דין ובהחולץ (שם דף מו:) נמי א"ר יוחגן גר לריך שלשה משפט כחיב ביה וע"כ לריך לומר אף ע"ג דתרי אין דיניהם דין כיון דפרחבול סגי בתרי קרי להו בית דין ואם תאמר בפ' זה בורר (סנסדרין דף ל.) דפריך גבי אודיתא דילמא ב"ד חטף כדשמואל דאמר שנים שדט כו' בלאו שמואל נמי איכא למיפרך דהא ר' יוחטן ורבא לית להו דשמואל וקח סברי דלתרי בית דין קרי להו וכי האי גוונא כמי פריך גבי קיום שטרות בפ"ב דכתובות (דף כב) ו"ל דהתם כיון דבעיכן שלשה באדיתא וקיום שטרות אין שייך לגבי ההוא מילתא לקרות לחרי ב"ד מש"ה קאמר דלמא לא בעי החם ג' לדשמאל שואם האחר ומא נפקא מינה השתא בפלוגתא דרב נחמן ורב ששת בפני כמה מבשלי הא חיקן רבן גמליאל שלא יהו טושין כן ואומר ד"י דנ"מ לרבי דאמר לקמן אם בישלו מבושל ופסק לקמן רב נחמן טוחיה ומודה רבי דאם בישלו בפני ב' לרב ששת או בפני אחד אפי' לרב נחמן דאינו מבוטל דאפילו קודם הקנח רבן גמליאל לא היה מבוטל דדוקא בפני ג' לרב ששת מבוטל דליכא למיחש לממחרות אבל בפני שנים דאיכא למיחש לממזרות לא ולרב נחמן אפ"ג דבפני שנים איכא למיחש לממזרות כדאמרינן

דר' יותנן *דאמר חזורת הכי השתא התם

דיבור ודיבור הוא אתי דיבור ומכמל דיבור

והכא נהי דבטליה לשליחותא דשליח "גימא

נופיה מי קא במיל: בראשונה היה עושה:

איתמר בפני כמה הוא מבמלו רב נחמן

אמר "בפני ב' רב ששת אמר בפני ג' רב

ששת אמר בפני ג' ב"ד קתני ורב נחמן אמר

בפני ב' לבי תרי נמי ב"ד קרי להו אמר רב

נהמן מנא אמינא לה *דתנן 'מוסרני לפניכם

פלוני

בסמוך ואפ"ה הוי מבוטל מ"מ בפחות משנים דאיכא למיחש טפי אינו מבוטל ובהא אפיט רבי מודה דאמרינן מה כח ב"ד יפה : לרגרי נמי ב"ד קרי להו . וא"ת דבספ"ב דיבמות (דף כה:) גבי מיאנה או חללה בפניו שאנה מפני שהוא ב"ד ודייק שעמא דב"ד הוא הא בי תרי לא והא אמר הכא דלתרי נמי ב"ד קרי להו ואור"י דהתם דייק מדלא קאמר מפני שהם שנים אלא תלי שעמא בב"ד ש"מ דלא

סגי התם בתרי א"ל מיאון דומיא דחלילה וב"ר דחלילה הייט ג' ולא אתי כמאן דמכשיר חלילה ביחיד דחד לא מקרי ב"ד ואיכא נמי רננה:

ך כמה שאמרה ואמר רב נחמן כיון שהגיע גט לידו אטיטיא דידיה סמיך התם ודאי שרולה לגרשה חשוב ל כאן שמנלה דעתו שחפץ בביטוט הייט שיטיא דידיה ביטלה הטתן קודם שתגיש ליד המקבל הרי היא בסלה : ס"ג נסקב תות (דף כד.) דגרסינן התם כמו בשמעתין ולא פריך אמר כלום דכי אמר טלטלין דכיון דחתו שתי לשונות משמע משמע דבמל ומשמע

[מי פרב" מירודי [לעיל יד. לקמן כנ

מסורת השיה

סוור ומגרש . מי אמריכן בטל גיטא קדושין נמ:

נליון הש"ם תום' ד'ם כמם דני וריטר וכו' דחם כיה נפירוש. וכן מראם דב הרשנים ג'נ ד' מ די ד'ם גילוי מלחא נשי סריטר: בא"ד נסת לא השיב גמר מכש וע" לקמן ד' פנ כד מד"כ לא וכשלם וד' ב

ושם ע"ב ד"ה שכו

(ומים סום׳ ביבת. דיב

דליבמיל גבי גם לישנא דמהני ביה קאמר גבי מתנה לישנא דמהני בה קאמר אמר אביי *"נקימינן שליח מתנה הרי הוא כשליח הגם נפקא מינה *ילחולך לאו כזכי דמי רבינא אשכחיה לרב נחמן בר יצחק דתלי וקאי בעיברא דרשא וקא מיבעיא ליה בטל מהו 'תיקו אמר רב ששת ואמרי לה במתניתא תנא "גם זה לא יועיל לא יתיר לא יעזיב לא ישלח ולא יגרש יהא הרס יהא כחרם דבריו קיימין אינו מועיל אינו מחיר אינו מעזיב אינו משלח אינו מגרש חרם הוא כחרם הוא לא אמר כלום איבעיא להו הרי הוא הרם מהו א"ל רבינא לרב אחא בריה דרבא ואטרי לה רב אחא בריה דרבא לרב אשי "מא" שנא מהרי הוא הקדש הרי הוא הפקר. הוזר ומגרש בו או אינו חוזר ומגרש בו *רב נחמן אמר חוזר ומגרש בו ורב ששת אמר אינו חוזר ומגרש בו 'והלכתא כוותיה דרב נחמן איני והא קי"ל 'הלכתא כוותיה

מ סעי' ה: גירושין כל' לא סתג משין נ קוש"ע שם סי' יא פ מיי' שם כלי מו מוש"ע שם סעי" ם: יב י מיי' פ"ע מכלי שמיסה כלי"ח סמג לאוין רעא :

קמח סעי׳ סג :

משין מח סוש'ם שם סי'

אמר רב ששת ואמרי יגרש יהי חרש יהי בתרש דבריו קיימין אינו פועיל אינו פתיר אינו מגרש חרש הוא כחרש הוא לא אמר כלום . פי' אותן שהן לשון ביפול הן לעתיר ואלה שאינן לשון כיפול אינן לעתיר אלא כפוציא עליו לעו שאינו כשר והרי אנו רואים שהוא כשר הילכך לא אמר כלום איבעיא להי הרי האי לישנא להבא משמע לרב אחא מ'ש מהרי הוא הקדש הרי הוא הפקר פי' דמשמע להבא השקר פי ומסמעיונגא כאילו אמר יהא הקרש יהא הפקר ודבריו קיימין וה"ה הכא נמי הרי הוא כחרש להבא משמע ורבריו קיימין : אמר רב ששת מקבל מתנה זו מכושלת תבשל דהני לישני להכא משמע שיסננה לאחרואם יש לו במלה היא אינה מתנה (אתנרני) אפשי לקבלה

מרשותו כ'א מתנה כשליח הגם למאי נפקא מינה להולך לאו כוכה דמי פי' והנותן והנותן שלא תגיע ליד המקבל כזכה דמי דדוקא במנה שחייב לתבירו או שחיה פקדון